

Man gik altså til:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af havebrug og havelodskolonier m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2639).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—11 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bekæmpelse af råger, alliker, skarver og måger.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 335).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg skal tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om bekæmpelse af råger, alliker, skarver og måger. Således som forslaget er udformet efter behandlingen i det andet høje ting, åbner det mulighed for en mere effektiv bekæmpelse af råger end efter den hidtidige lovgivning. Da afgørelsen af, hvorvidt en bekæmpelse af råger bør iværksættes, imidlertid ligger hos de kommunale myndigheder og disse, inden afgørelsen træffes, skal have ladet skaden besigtige og have forelagt en nærmere redegørelse fra den stedlige landbo- eller husmandsforening, har jeg kunnet tiltræde de ønskede ændringer.

Med hensyn til skarverne havde jeg oprindeligt tænkt mig, det var tilstrækkeligt, at der var mulighed for nedskydning af disse fugle i fredningstiden. De klager, som er fremsat fra fiskerierhvervets side over den skade, som skarven forvolder, har imidlertid været så stærke og velbegrundede, at jeg har kunnet tiltræde, at der åbnes mulighed for at gennemføre en bekæmpelse af skarver efter tilsvarende regler som fastsat for råger.

Under lovforslagets behandling i landstinget blev der af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark fremsat ønske om, at

der åbnes dambrugere adgang til at skyde måger ved dambrug også i fredningstiden, idet hættemågerne i de senere år, navnlig i forårstiden, har påført dambrugerne betydelige tab ved angreb på sættefiskene. Dette ønske er der taget hensyn til, hvorimod man i hvert fald på nærværende tidspunkt ikke har anset det for nødvendigt at åbne adgang til ødelæggelse af mågereder i kolonier, som ligger i nærheden af dambrug.

Idet jeg iøvrigt skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget ved dets fremsættelse i landstinget, og til den af landstingsudvalget afgivne betænkning, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Johs. E. Larsen: Det foreliggende forslag kan vel ikke siges at omfatte de store problemer, men er alligevel en lovgivning, som har betydning for adskillige mennesker indenfor landbrug og fiskeri, navnlig efter den udformning, som forslaget nu har fået.

Selvom loven om bekæmpelse af råger og alliker, navnlig råger, har været gældende i mange år, er det mit indtryk, at adgangen til at bekæmpe disse fugle fremdeles må anses for at være påkrævet. Jeg bor selv i en landsdel, hvor vi har mange råger. En systematisk bekæmpelse i større omfang har vel ikke været iværksat, men en omfattende beskydning af råger, som finder sted hvert forår, har bevirket, at rågebestanden ikke er så stor som tidligere. Loven foreslås nu udvidet til også at omfatte bekæmpelse af skarver og i visse tilfælde bekæmpelse af hættemåger; for skarvers vedkommende ved, at landbrugsministeren bemyndiges til at tillade, at der i fredningstiden nedlægges skarver, hvor disse tilføjer fiskeriet eller bevoksninger væsentlig skade.

Under udvalgsbehandlingen i det andet høje ting har man på foranledning af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark tillige indføjede bestemmelser om bekæmpelse af hættemågen, hvor denne er til skade for ørreddambruget, idet det er oplyst, at hættemågen i flere tilfælde har påført ejere af dambrug betydelige tab. Den foreslåede udvidelse af lovens rammer må derfor hilses med tilfredshed.

Under behandlingen af de store fiskerilove forelå der en oversigt over antallet af skarvredere her i landet. Heraf fremgik det, at i 1938 fandtes der kun 14 reder. I 1945 var antallet af reder vokset til ca. 630. De følgende år viser nedgang, og i 1950 taltes der kun ca. 255 reder, men sidste år synes der atter at have været en stigning